نامونې

ژوي

د کوښنیانو او تنکیو ځوانانو له پاره

لیکوال:

ډاکټر مهندس حشمت الله اتمر

میاشت – مرغومی/ کال- ۱۴۰۲

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

لیکي پوهه:

سرلیک: نامنوني ژوي
لیکوال: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
اېډېټور:
طراح او ډیزان: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
خپرندوی:
چاپشمېر: ۱۰۰
چاپ نېټه: مرغومي میاشت / کال ۱۴۰۲
ګرځنده اړیکه: ۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸+
برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې
اخځ ښوونې ترې د ګټې اخیستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړليک

سرليک **چوپړی**

پخښتی.. ۱
بسم الله الرحمن الرحيم.. ۲
ليکي پو هه:... ۳
لړليک ٤
ننتوزې ٥
د يادښتونو له پاره:.. ۷
نامنونې کبلی ۸
نامنونی سوی ۳۱
نامنونې پيشو... ٤٥
نامنونی کوکری ٦٤
نامنونی پړانګوری... ۸۰
اخځوک... ۱۰۹
د چاپ شويو کتابونو لېست.................................... ۱۱۰
د چاپ لاندې کتابونو لېست ۱۱۳
د امکان او وخت په صورت کې.................................. ۱۱٤
څټ پخښتی ۱۱٥

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننتوزې

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلَّا اللَّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِهِ .

بې پایه ستاینه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ یوه له لوړو وسیلو څخه ده.

ګرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل چې پنځه داستانونه د کوښنیانو او تنکیو ځوانانو له پاره و لیکم ځکه زما د کتابونو مېنه وال یوازې انجینران نه دي او نه باید اوسي، نو ځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چې د هرې ځانګې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړې چې لیکنې مې توپیر و لري او هم به مې مینه وال ډېر شي.

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه یې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ځو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپېڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

يادونه:

د نظر ټولو خاوندانو او هغه ځوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هيله کېږي چې خپلې غوښتنې او وړانديزونه د دې کتاب د بيا کتنې له پاره زما سره شريکه کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷٦۹۹۸

په در نښت

ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د یادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامنوني

کبلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

افغانان د ښکارسره ډېره مينه لري.
دوی د ژويو او الوتونکو ښکار کوي.
په هېواد کې ښکار منع دی.
مراد هم له ښکار سره مينه درلوده؛
يوه ورځ مراد له خپلو ملګرو سره ښکار ته لاړ، او د ښکار ټوپک يې هم له ځانه سره واخيست.
هغه پوهېده چې د کړکومي (لومې، تلکې يا دام) په مرسته ښکار کولای شي.
مراد او ملګرو يې له ځانه سره يوه اندازه خواړه او اوبه واخيستې او په ګډه سره د زرغونې (شنې) دښتې خوا ته روان شوو.
دا دښته د لوړو غرونو څنګ ته موقعيت درلود، د غره په مينځ کې د سپېڅلو (پاکو) اوبو يوه چينه وه چې ژويو او الوتونکو به ترې اوبه څښلې.
ځينې وختونه ښپانه هم د اوبو څښلو او خپلو رمو ته د اوبو ورکولو له پاره کاروي.
دوی د چينې په لور حرکت وکړ.
د مراد ملګرو وپوښتل:
آيا پوهېږئ چې هوسۍ چيرته راځي؟
هغه ځواب ورکړ:
هو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی د سهار او ماښام شاوخوا د اوبو څښلو له پاره چينې ته راځي.
موږ بايد چينې ته نږدې شو.
دوی چينې خواته لاړل.
درې ګړۍ وروسته، دوی چينې ته ورسېدل.
هوا ګرمه وه.
دوی ستړي او تږي وو.
مراد چينې ته نږدې شو او خپل بوټان يې له پښو نه را و وېستل او چينې لښتي ته ګډ شو.
د چينې اوبه ډېرې سړې وې
هغه خپل ملګري را وبلل او ويې ويل:
راشئ، ځومره سړې او پاکې اوبه دي!
د مراد ملګري هم لښتي ته ګډ شوو.
دوی د چينې اوبه څخه وڅښل.
وروسته دوی د لښتي څخه و وتل.
دوی خپل څادر د چينې تر څنګ کې اوار(خپور) کړ.
دوی د غرمې ډوډۍ په خپل کوچني څادر کې کېښوده او په خوړو يې پيل کړ.
وروسته يې خټينه کوزه د چينې اوبو نه ډکه کړه او سړې اوبه يې وڅښلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی د چینې څخه لږ لیرې لاړل او د غره په یوه لوړه برخه کې پر ډبره کښیناستل، چیرې چې چینه ښه لیدل کېده.
دوی چینې ته کتل.
یوه ګړۍ تېره شوه
لمر په لوېدو پیل کړ.
په همدې وخت کې یوه هوسې له خپل کبلۍ سره د اوبو څښلو له پاره چینې ته راغله.
مراد غوښتل چې پر هوسۍ ډز و کړي، خو ملګرو یې مخه ونیوله او ویې وېل:
ډز، مه کوه، هغه کبلۍ لري.
ګوره!
هغه څومره ښکلې (ښایسته) ده.
مراد و ویل:
هو!
پوهه شوم!
دا په ریښتیا هم ښکلې ده.
ما هیڅکله دا ډول کبلۍ نه دی لیدلی.
یوه ملګري یې و ویل:
ایا موږ نشو کولی دا ونیسو او کور ته یې یوسو؟
مراد چې په دې برخه کې سړې تودې (د ژوند پوخوالی یا تجربې) درلودې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه!
امکان نه لري.
کبلۍ ډېر کوچنی دی چې لاهم په سمه توګه منډه نه شي کولای.
ملګرو يې و ويل:
راځئ چې منډه کړو او ويې نيسو.
مراد و ويل:
نه!
تاسو بايد د ماښام ډوډۍ ته انتظار(صبر) وکړئ،
موږ به يې څار(تعقيب) کړو او وبه يې نيسو.
په منډو سره، موږ نشو کولی هغه ترلاسه کړو.
ځکه چې هر څومره کوچنی هم وي، بيا هم کولی شي زموږ په پرتله ګړندی وګرځي.
هوسۍ له خپل کبلۍ سره د خپل کور په لور روان شو.
مراد او د هغه ملګرو، پريکړه وکړه چې دوی و څاري (تعقيب کړي).
دوی ورو، ورو خپل کور ته نږدې شول.
مراد او ملګري يې هم په لټه کې وو.
د دوی کور په لوړ ځای کې وو.
مراد او ملګري يې نه شوای کولای هغوی ښه وڅاري، ځکه وبربدل چې په لاره کې يې کوم ژوی لکه:
ليوه، پړانګ او يا زمری نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی د شپې تېرولو له پاره یوه مناسب ځای وموند او پرېکړه یې وکړه چې هلته شپه تېره کړي، سهار بیا چینې ته ولاړ شي چې کبلۍ ونیسي او کور ته یې بوځي.
دوی په سوچ کې ویده شوو.
سهار شو.
هوسۍ ، کبلي ته و ویل:
نن زما سره چینې ته مه ځه.
ځکه چې پرون یو شمېر خلکو زموږ ښار کاوه.
ته نشئ کولی ګړندي منډې و وهئ او له دوی څخه ځان خلاص کړئ، زه هم ستا سره کومه مرسته نشم کولی.
ګوره!
لږ پورته لاړ شه او ډېرې ښتې ته نږدې کښېنه، تر څو خلک تا ونه ویني.
دوی به تا ونیسي.
هغه و ویل:
زه وږی یم.
مور یې شیدې ورکړې او ویې پوښتل:
موړ شوې؟
هغه و ویل :
هو!
زه موړ شوم.
مننه مورې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور یې بیا و ویل:
ستا په شاوخوا کې ښکلي او تازه وابنه شتون لري.
ته کولی شئ لږ څه وخورئ!
ډیر مه خوره، ځکه چې دا به ستا معدې ته زیان و رسوي.
هغه و ویل:
دا سمه ده، مورجانې.
دوی د خبرو په منځ کې وو، چې ناڅاپه یې د مور سترګې
په مراد باندې واوښتې، چې دوی ته یې کتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور يې خپله خوله د ماشوم غوږ ته نيږدې کېښوده او په نرمۍ يې و ويل:

هغه ده!

ګوره!

زموږ اړخ ته ښه ښکاري؟

مور يې بيا و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما بچيه!
انسانانو موږ ليدلي يو او موږ په ډير احتياط سره څاري (تعقيبوي).
له دې ځايه مه خوريګه!
زه لاندی ځم، لږ وابښه خورم.
بيا به وروسته له چينې څخه اوبه وڅښم او ژر به بېرته راشم.
کبلۍ و ويل:
سمه ده، مور جانې!
ژر راشه، زه يوازې يم.
زه د انسانانو او نورو ژويو(حيواناتو) څخه وېرېږم.
مور يې و ويل:
سمه ده، زه ځم، مګر ته خپل ځان ته پام کوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کبلۍ و ویل:
زه پوهیږم، مورې!
زه هم ستا په شان هوښیار یم.
مور یې و ویل:
هو!
مګر ته لاهم کوچنۍ یې؟
کبلۍ وخندل او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمه ده مورې!
زه به تر هغه لرې نه ځم تر څو چې ته دلته را نه شې.

وروسته يې مور ښکل کړ او ويې ويل:
الله دی وساته!
کبلۍ په خندا شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور يې د وابنو خوړلو له پاره بنکته شوه، په لاره کې د نورو هوسيو سره يو ځای شوه او په غورو(قصو) يی پيل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم يې غوږې (قصى) کولې او هم يې تنکي وابښه خوړل.

د کبلۍ وخت نه تېرېده او نه ورته خوب ورته.
هغه دلته او هلته وکتل، مګر هيڅ يې ونه ليدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

وروسته هغه پاڅېد، چې انسانان و ويني چې هغه ته نږدې دي او که نه؟
هغه، انسانان ونه ليدل.
ځکه چې بېرته چيني ته ستون شوی وو.
وروسته يو څه پورته وخت او د يوې کوچنۍ غونډۍ سر ته پورته شو.
هغه هرې خوا ته وکتل او هيڅ يې ونه ليدل.
ناڅاپه يې سترګې د هوسيو په رمې ولګېدې چې دښته کې په څرځايونو او لوبو بوخت وو.
دوی يو د بل تر شا منډې وهلې، په حقيقت کې دوی لوبه (تمرين، مشق) کوه چې څنګه دوی کولی شي په خپله چټکه (تيز) منډه له دښمنه ځان وژغوري او دښمن و نه توانېږي دوی ونيسي.
دا ډول لوبې (تمرينونه) د تجربه لرونکو هوسۍ له خوا لارښوونه کيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته ځوان هوسۍ د کوچني هوسيو له پاره تمرين وکړی، ترڅو هوسۍ خپل دوست او دښمن وپېژني، څنګه له دښمن څخه ځان وژغوري او له نورو سره مرسته (همکاري) وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کبلۍ بېرته خپل ځای ته راغی او له هغه ځایه يې هر لوري ته وکتل، خو د انسانانو کومه نښه نه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځو ساعته تېر شو او مور يې بېرته راستانه شوه.
د مور په ليدلو ډېر خوشحاله شو او ورته يې و ويل:
ما هري خوا ته وکتل او په دښته کې مې ته وليدې چې له
نورو هوسيو سره دي زرغون (شنه) واښه خوړل.
مور يې و ويل:
هو!
وروسته يې مور و پوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسانان دي نه دي ليدلي؟
هغه ځواب ورکړ:
نه!
ځکه چې زه ستا له تګ وروسته يو لوړ ځای ته لاړم، چيرې چې انسانان او نور ژوي (حيوانات) نشي کولی پورته شي.
مور يې ډېره خوشحاله شوه او ژمنه يې وکړه، چې سبا به يې له ځانه سره دښتې ته بوځي، ځکه چې نږدې زرغون (شنه) بوټي او واښه له منځه ځي.

دوی بايد بلې خوا ته لاړ شي، ترڅو نور او ډېر خواړه ومومي.
مور يې هغه ځای پريښود چې مراد د شپې په تياره کې ليدلی و او سهار بل ځای ته ولاړل چې د هوسيو له رمې سره سفر وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لارې په اوږدو کې کبلۍ خپلې مور ته و ویل:
اف!
څومره لاره اوږده ده!
پښې مې په درد شوې.
مور یې و ویل:
سخته نه ده، ته به ژر عادت کړې.
راځه راپسې!
د پښو درد به دې ښه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوي لږ څه مخ ته لاړل او د لارې په اوږدو کې موريې خپل پروسږنی (پروسکلنی) زوی وليد، او پر هغه يې غږ کړ:

راشه!

خپل کوشني ورور سره دې و پېژنه (معرفي شه)!

هغه ودرېد او خپل کوشني ورور سره پېژند وکړ او خوښ (خوشحاله) شو.

هغوی په کيسه کې بوخت و چی د هوسيو رمه يې وليده، رمه دوی خوا ته د راتګ په حال کی وه، هوسۍ د خپلو دواړو زامنو سره رمې ته ګډ شول او د سفر لوري ته روان شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مراد له خپلو ملګرو سره چینې ته نږدې د کبلۍ په انتظار و.
هوسۍ له خپل کبلۍ سره چینې ته نه وه راغلی.
مراد او ملګري یې ډېر وږي او ستړي وو.
دوی له ځانه سره و ویل:
دا زموږ له پاره بې ګټې ده، چې دلته اوسو.
ځکه چې هوسۍ او نور وحشي ځناور تل په حرکت کې وي، ښه او غوره ځایونه لټوي، څو ورځې او شپې هلته تېروي او بیا حرکت کوي.
په همدې حال کې د مراد یوه ملګري و ویل:
هغه ده!
ګوره!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هوسیو رمه، په دښته کې حرکت کوي او ورو، ورو له دغه ځای څخه لرې ځي.
د کوشنیو رمو په منځ کې، کبلي هم لیدل کیږي، ښایي هغه کبلۍ هم په رمه کې وي.
هغه ډیر ګړندی (تیز) او هوښیار و.
مراد و ویل:
ښایي سږ کال مو وخت (فرصت) له لاسه ورکړی وي، ښه ده چې همدا اوس بیرته کور ته لاړ شو او د راتلونکي کال پسرلي ته په همدې وخت کې راشو، کېدای شي د هوسې ښکلی کبلۍ ونیسو او کور ته یې یوسو.
دوی ډیر غمجن شول او خالي لاس د کور په لور روان شول، څو ګړی (ساعته) وروسته خپلو کورونو ته ورسېدل، یوه له بل نه خدای پاماني واخیسته او ټول خپلو کورونو ته لاړل.
څوک چې د مور او پلار دعا واخلي، د هغه دین او دنیا به یې د ګلونو په منځ کې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامنونی

سوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهرا يو سپين سوى درلود.
هغې ته دا سوى ، د ترور(توړى) له خوا د هغې د زوکړې
په ورځ (سالګره) ورکړل شوى و.
زهرا سوى ته ژېړې ګازرې (زردکې) او زرغون (شنه)
وابښه ورکول او کله، کله به يې په زنګون کېناو او کيسې
به يې ورسره کولې.
سوى ډېر نامنونى و، د زهرا له زنګون څخه به يې ځان
په ځمکه غورځاوه او دلته او هلته به يې منډې کولې.
زهرا يوه خور ړونه (خواهر خوانده) درلوده، د هغې نوم
زهره وه.
هغه د دوى د کور ترڅنګ ژوند کوه، په دې مانا (معنى)
چې دوى ګاونډيان وو.
زهرې يوه کوکرى درلود، د هغې کوکرى هم نامنونى و.
يوه ورځ زهره د خپلې ملګرې کور ته لاړه، د هغې
کوکرى هم ور سره و.
سوى کوکرى وليد، ور نږدې شو او له هغه څخه يې
وغوښتل چې ور سره ملګرى شي.
کوکري ومنله.
زهرا او زهره په غولي (حويلى) کې د نانځکو کېنولو
لوبې پيل کړې.
سوى له کوکري څخه وغوښتل چې له هغه سره کور ته
لاړ شي او هلته لوبې وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

کوکري بلنه ومنله او د سوی سره د هغه کور ته لاړ.
د سوی کور مخې ته ګازرې وې.
سوی کوکري ته بلنه ورکړه چې ګازرې وخورئ ، سوی لومړی د ګازرو پاڼې وخوړې، بيا يې کوکري ته و ويل:
اوس ته کولی شئ ګازرې وخورئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی لږ ګازرې وخوړې.
وروسته سوی و ویل:
راځه لوبي وکړو!
کوکري و ویل :
موږ څه لوبه وکړو؟
سوی و ویل:
د سترګو پټول.
کوکري و ویل:
دا څه ډول لوبه ده؟
سوی و ویل:
یوه ساده او د ماشومانو لوبه؛
کوکري و ویل:
لومړی ته ماته د لوبې کولو څرنګوالی وښیه، بیا مونږ یوځای لوبه کوو.
سوی، لوبه پیل کړه او ویې ویل:
ته خپلې سترګې پټې کړه، زه به ځان چیرې پټ کړم، بیا به وروسته تا ته غږ کړم، کله چې زه دې و موندم،دا مانا چې تا لوبه وګټه.
وروسته به زه سترګې پټې کړم او تا به پیدا کوم، کله چې ته مې پیدا کړې، دا مانا چې لوبه ما وګټه، همدا راز به لوبې ته دوام ور کوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی د څو د کیکو(دقیقو) له پاره همداسې لوبه وکړه، بیا کوکري و ویل:
راځئ چې لوبه بدله کړو او نوې لوبه وکړو.
سوی و ویل:
کومه لوبه وکړو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوکري و ويل:
منډی او ټينګول.
سوی و منله.
کوکري و ويل:
ته منډه کړه، زه به دې ونيسم، وروسته به زه منډه کړم، ته به مې ونيسې.
سوی ومنله او په منډه يې پيل کړ، سوی په مخ کې او کوکري ورپسې منډې وهلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی د لویې ګازرې شاوخوا منډې وهلې.
له یوې ګازرې څخه بلې ګازرې ته.
دې لوبې څو ګړۍ (ساعته) دوام وکړ، دواړه ډېر ستومانه شول، کوکری ونه توانېد چې د لوبې د ګټلو له پاره سوی و نیسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خلکو په وینا، سوی په لوبه کې خورا ګړندی دی او په چټکۍ سره منډې کوي. لوبې دوام وکړ او کوکری ونه شو کړای چې سوی و نیسي.
سوی په ډبرو کې منډه کړه، پښه یې په ډبره ولګېده او لړ. ټپي شو.
هغه خپل کور ته لاړ او د کور په کونج کې کښېناست.
کوکري و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه شوي دي؟
زموږ لوبه منډی وې، نه پټېدل؟
سوی ځواب ور کړ:
زما پښه په ډبره ولګېده او ټپي شوه.
اوس درد کوي.
کله چې پښه مې ښه شي، زه به راشم او لوبه به بیا پیل کړم.
یو څه وخت تېر شو.
زهرې پریکړه وکړه چې کور ته لاړه شي.
د هغه کوکری نه لیدل کېده.
هغې کوکري ته غږ کړ.
کوکری راغی.
زهرې وپوښتل:
چیرته وې؟
کوکري و ویل:
ما له سوی سره لوبې کولې.
هغه وخت زهرا وپوښتل:
سوی څه شوه؟
کوکري و ویل:
موږ لوبې کولې، د سوی پښه په ډبره ولګېده او لږ ټپي شو.
زهره په غوسه شوه او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د سوی څخه هم لوی يې، تا بايد د هغه پښه نه وای ټپي کړې!
کوکري و ويل:
نه!
مونږ لوبې کولې، چې ناڅاپه يې پښه په ډبره ولګېده او هغه ولوېد.
زهرې وپوښتل:
اوس چيرته دی؟
کوکري ځواب ورکړ:
هغه په خپل کور کې دی.
زهرا زهرې ته و ويل:
مخکې شه!
راځئ چې دواړه د هغه سره مرسته وکړو.
کوکري و ويل:
زه هم ځم.
زهرې و ويل:
نه!
ته دلته پاتې شه،
زه او زهرا به لاړ شو او د هغه سره به مرسته و کړو.
کوکری هلته ناست و او انتظار يې کاوه تر څو چې زهره راشي.
زهره او زهرا د سوی کور ته لاړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهرا سوی ته غږ کړ.
سوی په سختۍ سره له کوره و وت.
پښه يې ټپي وه.
زهرا زهرې ته و ويل:
ته دلته پاتې شه، زه به کور ته لاړه شم او د لومړنيو مرستو کڅوړه به راوړم، او مونږ دواړه به ټپی پښه به پاکه او بيا به يې کلکه وتړو.
زهرې ومنله او د سوی سره نږدې پاتې شوه.
زهرا په چټکۍ سره لاړه او د لومړنيو مرستو کڅوړه يې راوړه، بيا دواړو د سوی پښه سپيڅلې (پاکه) کړه او بيا يې وتړله.
زهرا سوی ته و ويل:
اوس په خپل کور کې لږ آرام کړه.
زه به راشم او تا ته به يو څه خواړه راوړم کوم چې ستا خوښيږي.
سوی خپل کور ته د ننه شو او غلی کښيناست.
وروسته زهرې، زهرا ته و ويل:
دا ښه کار و نشو، که د هغه پښه ماته شوې وای، موږ به څه کول؟
زهرا و ويل:
هو!
دا ښه ده چې ډير ټپي شوی نه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا زهرې له زهرا نه د کوره وتلو اجازه وغوښته.
زهرا ومنله.
زهرې خپل کوکري ته و ویل:
لاړ شه!
له سویه بخښنه و غواړه !
تا د هغه شاته منډه وهلې، ځکه پښه یې ټپي شوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوکري ومنله او د سوی کور خوا ته لاړ، د سوی کور مخ ته ودرید او له هغه نه یې بخښنه وغوښته.

سوی بخښنه وکړه او ویې ویل:

زه هم یو څه ملامت یم، ځکه چې ما ګړندی منډه کړه او پام مې و نه کړ، نو زما پښه په ډبره ولګېده او ټپي شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهرا او زهرې کوکرې او سوی ته و ویل:
تاسو باید ژمنه وکړئ چې په راتلونکي کې به د خپلې لوبې سره محتاط اوسئ، که نه نو مور به تاسو ته اجازه درنکړو چې یوځای لوبه وکړئ.
کوکرې او سوی ژمنه وکړه چې په راتلونکي کې به د لوبې په وخت کې محتاط وي او په چټکۍ سره منډې نه وهي.
په دې وخت کې د زهرې مور غږ کړ.
زهرې!
زهرې!
ته چیرې یې؟
ژر راشه!
د غرمې ډوډۍ تیاره ده.
هغې و ویل:
دا ده مورې، زه دلته یم.
زهرې د زهرا سره خدای پاماني وکړه او د خپل کوکرې سره کور ته لاړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامنوني

پيشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

قدوس یوه ژیړه پیشو درلوده.
هغې پنځه پیشونګري (بچیان) درلودل، ټول یې ژیړې او سپینې وې. دوی ډېر کوچني وو چې مور یې له لاسه ور کړه.

هغې د تناره کوټې کې د ننه او د اوړو د کندو څنګ ته د ځان له پاره یو کور جوړ کړی و، هغه او د هغې بچیان په کې اوسیدل، او هلته به یې خپلو بچیانو ته شیدې ورکولې.

هغه به سهار وختي د غواګانو فارم ته تله، ترڅو له لوښو څخه شیدې وڅښي، په فارم کې به یې ساعتونه تېر کړل، چې د شیدو لوشلو په وخت کې به یې له لوښو څخه یوه څه شیدې توېدې او هغه به یې څښلې.

کله چې به یې شیدې وڅښلې نو کور ته به یې د بچیانو د شیدو ورکولو له پاره راتله، لومړی به یې بچیانو ته شیدې ورکولې، بیا به یې د موږکانو او مرغانو د نیولو په اړه خپلو پیشونګرو ته په زړه پورې لوبې ښوولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې به هره ورځ، دا کار کوه تر څو ټول بچیان لوبه بنه زده کړي، په را تلونکي کې په ځان بسیا شي او د خوړو ترلاسه کولو له پاره په خپله کار وکړي.
ورو ورو، پړانګوری (بچیان) لوی شوو او سترګې یې خلاصې شوې.

ټول پیشونګړي، نامنوني وو، دلته او هلته به یې لوبې کولې.

ځینې وختونه به دوی سالون کوټې ته تلل او په څوکیو به یې نڅا او لوبه کوله.

هغوی د شیدو ښناک وو او هغه ډوډۍ یا خوراک یې نه خوړل کوم چې د قدوس په کور کې پخېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامنوني ژوي

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله، کله به يې يو د بل تر شا منډې وهلې، په وړو ونو به پورته کېدل او مرغان به يې ډارول.
دوی به هره ورځ د مرغيو نيولو هڅه کوله.

ځينې وختونه دوی به د کړکې څخه بنکته شوو او بيا به ونې ته پورته شوو.

يوه ورځ چې مور يې ډېره وږې وه، د غواګانو فارم ته لاړه، هلته يې د فارم د مسول انتظار کوه چې راشي او غواګانې ولوشئ.

هغه غواګانو ته نږدې شوه او د وابنو په وړاندې کېناسته او د فلزي ميلو(کټارو) لاندې کانکريټ ديوال ته يې تکيه وکړه.

غواګانو هم د پيشو بويول پيل کړ.

په همدې وخت کې د فارم مسول فارم ته ننوت او ويې ليدل چې پيشو د غواګانو له خوا ختټل کيږي، د فارم مسول چې پخوا يې هيڅکله پيشو په فارم کې داسې نه وه ليدلې، ډېر په غوسه شو او هڅه يې وکړه چې پيشو له فارم څخه وباسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيشو چې د شيدو په خوړلو بلده شوې وه، هڅه وکړه چې له فارم نه، و نه وځي، خو د فارم مسول ډېر جدي و، چې پشک له فارم څخه وباسي او وروسته يې د غواګانو په شيدو لوشلو او تولولو پيل کړې.

هغه سوچ (فکر) کوه چې پيشو کولی شي فارم ته ببلا ببل ناروغي ورسوي (انتقال کړي) اوغواګانې ناروغه کړي.

يوه غټه لښته يې راواخيسته او د پيشو په لور يې منډه کړه تر شا يې وغورځوله، تر څو له فارم څخه و وځئ.

پيشو چې وږې وه، نو د فارم له يوې خوا څخه بلې خوا ته منډې وهلې او نه يې غوښتل چې وږې يې له فارم څخه وباسئ.

کله، کله به يې د غواګانو په منځ کې راښکته کيده او کله به يې د فلزي کټارو ته پورته کېده او له فارمه د وتلوڅخه به يې ځان ژغوره.

د فارم مسول هوډ درلود تر څو پيشو ليرې کړي او وروسته د غواګانو د شيدې په لوشلو او تولو پيل کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیشو، ځان د غواګانو په منځ کې پټ کړ، چې ناڅاپه (نا ببره) یوه غوا په غوسه شوه او د پیشو په سر یې په کلکه (زوره) د لغتی ګذار کړ، پیشو بې هوښه شوه.

د فارم مسول پیشو ته ورغی، ویې لیدل چې هغه بې هوښه ده، پیشو یې د لکۍ نه و نیوله او له فارم څخه یې و ویسته ، د فارم دروازه یې وتړله او پیشو یې د فارم د ودانۍ دیوال ته وغورځوه او په لښته یې چوخ کړه، هغې حرکت و نکړ بیا یې په لاس و خوزوه، خو پیشو حرکت نه کاوه، پوه شو چې پیشو خپل ژوند له لاسه ورکړی دی، مړه شوې ده.

وروسته یې پیشو د لکۍ نه واخیسته او د فارم دروازې ته څېرمه د کثافاتو لوی لوښي ته وغورځوه، ترڅو چې د ښاروالۍ مسولین یې له ښار څخه بهر، ټاکل شوي ځای ته و لیږدوی(انتقال کړي).

ساعتونه تېر شول، د پیشو هېڅ خبر نه و، د پیشو بچیان ډېر وږي شول او پخلنځي ته راغلل، د قدوس مېرمن، په پخلي بوخته وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیشونګري، د قدوس د ښځې شاوخوا ګرځېدل او میاو، میاو یې کول.

هغې د پیشونګرو له پاره یوه څه وچه ډوډۍ وغورځوله، خو پیشونګرو ډوډۍ ته پام ونه کړ او میاو میاو ته یې دوام و رکړ.

پیشونګري، ډېر وږي وو، د قدوس مېرمن په پخلنځي کې خپل کار پای ته ورساوه او خپل خاوند ته یې لوښي چمتو کړل چې له کار څخه کور ته راشي او د شپې ډوډۍ له خپل خاوند او زوی سره وخوري.

قدوس له کاره راستون شو او له حمام وروسته د اوسېدو کوټې (سالون) ته لاړ، مېرمن یې سلام ته راغله او پوښتنه یې وکړه:

د شپې ډوډۍ تیاره ده، کولی شم د خوړو له پاره یې راوړم؟
خاوند یې ځواب ورکړ:
هو!
راوړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قدوس میرمن پخلنځي ته لاړه او خواړه يې راوړل، پړانګوری د اوسیدو خونې ته راغلل او میاو، میاو ویل يې پیل کړل.
قدوس و پوښتل:

پیشونګري څنګه د اوسیدو خونې (سالون) ته راغلل او میاو میاو کوي.
ښځې يې ځواب ورکړ:
کیدی شي دوی وږي وي.
قدوس و پوښتل:
د هغه مور چیرته ده چې د دوی پالنه وکړئ؟
مېرمنې يې و ويل:
نن سهار نه ورکه شوې ده.
میره يې اندېښمن شو او ویې ویل:
د دوی د خوړلو له پاره په غاب (قاب) کې یو څه خواړه راوړه.

مېرمنې يې یو څه خواړه راوړل او مخې ته يې کېښودل، دوی د خوراک خوا ته وکتل، بیا يې بوی کړل، خو ویې نه خوړل، ځکه دوی شیدې خوړونکي وو او تر دې دمه يې له خوړو سره عادت نه وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قدوس کورنۍ خپل خواړه وخوړل او پیشونګري یې د تناره کوټې ته و لیږدول (انتقال کړل) او د تناره کوټې دروازه یې وتړله، مګر د تناره د کوټې، پورتنۍ کړکۍ یې خلاصه پرېښوده تر څو پیشو د راتګ په وخت کې ترې ګټه پورته کړي.

قدوس سهار وختي له خوبه پاڅېد، لمړی یې اودس وکړ، بیا د تناره کوټې په لور حرکت وکړ، د پیشونګرو د میاو میاو غږ.ونه، اورېدل کېدل.

د تناره کوټې دروازه یې خلاصه کړه او کوټې ته ننوت، هرې خوا یې وکتل، د پیشو هیڅ نښه څرک نه لګېد. کله چې پیشونګرو قدوس ولید، نو و رپسې یې منډې کړې او میا میاو یې و ویل.

قدوس پوه شو چې:
پیشو نه شته، که نه هغه به کور ته راغلی وی، وروسته یې لمونځ وکړ، بیا یې خپله ښځه د لمانځه له پاره ویښه کړه.

وخت تېر شو او د سهار چای تیار شو، دوی د سهار چای وڅښل او قدوس په خپل ورځني کار په سې روان شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

کله چې د کار ځای ته ورسېد، نو لومړی یې خپلو ملګرو ته کیسه وکړه او ملګرو یې و ویل:
که تر ماښامه پیشو بېرته را نه غله، په هغې به څه بده پېښه شوې وي، یا ښایي مړه شوې وي.

قدوس ډېر خواښینی شو او له ځانه سره یې سوچ وکړ چې، نن شپه پیشو کورته را نه شی خامخا به پیشونګرو ته څه شیدې راوړي.

ورځ په سختۍ کې تېره شوه او کور ته د تلو وخت ورسېد، په ډېر خپګان د کور په لور روان شو او له ځان سره یې سوچ وکړ:
دپیشونګرو له پاره شیدې څنګه چمتو کړئ، په ورځ کې څو ځله او کوم ډول شیدې ورکړئ؟
په سوچ کې کور ته و رسېد، او دروازه یې و ټکوه.
زوی یې دروازه خلاصه کړه او سلام یې ورکړ،
قدوس ترې وپوښتل:
آیا پیشو موندل شوی ده؟
زوی یې و ویل:
نه!
پیشونګري میاو ماو کوي.
هغه کور ته ننوت .

(c) ketabton.com: The Digital Library

میرمن یی ګرم چای راوړ او ښه راغلاست یی ورته و ویل.
قدوس مننه وکړه.
بیا یې د پیشونګرو لویولو(غټولو) خبره یې پیل کړه،
ښځې یې ځواب ورکړ:
دا غوره ده، چې بازار ته لاړ شئ او د غوا شیدې واخلئ!
خاوند یې و پوښتل:
ته به دوی ته څنګه شیدې ورکړئ؟
ښځې یې ځواب ورکړ:
ما د کلبي د شیدو لوښی (شیر چوشک) په سم ځای کې ساتلی دی، تر څو چې ته راځئ، موږ به یې ومومو او پاک به یې ومینځو.

زه به یې د وزګارتیا (بې کاری) په وخت کې هغوي ته شیدی ورکړم، کلبي به هم زما سره مرسته وکړئ، ځکه چې هغه د پیشونګرو سره مینه لري.

قدوس بازار ته لاړ او د غوا شیدې یې واخیستې (وپېرودې)، کور ته یې راوړې، خپلې میرمنې ته یې شیدې ورکړې او کلبی ته یې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به هم له خپلې مور سره د پیشونګرو په شیدو ورکولو کې مرسته کوئ، ځکه چې مور دې د کور په چارو کې ډېره بوخته ده.
کلبي ومنله او خوشحاله شو؛
د قدوس ښځې، لوښی (شیر چوشک) يې له شیدو ډک کړ او پیشونګرو ته يې په شیدو ورکولو پیل کړ.
یوه ته به يې لږې شیدې ورکولې، بیا به يې بل ته، تر دې چې ټولو پیشونګرو شیدې و خوړې او بېرته د اوړو کندو څنګ ته لاړل.
د کلبي مور خپل زوی ته و ویل:
پام کوه !
پیشونګري، تیره نوکان لري، هڅه به کوئ چې دوی نه به ځان لیرې ساتئ، ترڅو تا ژوبل او یا ونه غورځوئ.
کلبي ومنله چې پیشونګري به نه ځوروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

پیشونګري ورځ په ورځ غښتيدل (لوېدل) او نامنوني (خندونکي) کېدل، د کور ټولو غړو سره بلد شوو او ډېرى (زياتره) وخت به يې د کلبي شاته منډې وهلې او د هغه خوراکي شيان يې چې په لاس کې و، نيول او لوبې به يې و ر سره کولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

پیشونګري لوی شول او ورو، ورو د هغه خواړو خوړلو سره بلد شول، کوم چې د کلبي کورنۍ خوړل.

د کلبي کورنۍ په مهربانۍ سره د دوی له پاره شیدې په یوه لوښي کې اچولې، پیشونګرو به په ګډه وڅښلې، وروسته به یې په هماغه لوښي کې خواړه وغورځول او پیشونګرو به په ډېره خوښۍ سره خوړل.

کلبي د دوی له پاره د اوبو یوه بل لوښی د تناره کوټې په کونج کې کېښود، ترڅو دوی د تندې په وخت کې ترې اوبه وڅښئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيشونګري، يو څه لوی او په زړه پورې شول، دوی تل د کلبي په څار کې ول، لومړی یې د هغه لاسونه لیدل او بيا يې د هغه پتلانه (پتلون) ته پورته کېدل، د هغه د پتلانه جېبونه به يې لټول، کوم خواږه یا د لوبې وسایل چې به د هغه په جیب کې و، اخیستل، خوړل یا به يې د هغوی سره لوبې کولې.

کلبي چې له لومړی ورځې يې د هغې مور د پيشونګرو نه ډار کړی و، هغه به له پيشونګرو وېرېده ، پيشونګرو ته به يې لاس نه ور نږدې کوه، وېرېده چې هغوی به يې وغورځوي.

کله ناکله به هغه د پيشونګرو سره لوبه کوله او توپ به يې په مځکه غورځوه او پيشونګري به د توپ شاته منډې وهلې، توپ به يې يوې او بلې خواته غورځوه.

پيشونګري ورځ په ورځ لوېدل (غټېدل) ډیری ګاونډیانو او ملګرو به له قدوسه غوښتل چې دوی ته هم یو پیشونګری د ستانی له پاره ورکړی.
قدوس هم منله.
په پای کې، دوی یو ښکلې پيشونګری چې دهغوی د مور په څیر و، تر پاملرنې او تعليم لاندې ونیو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

کلبی به هم ورسره لوبې کولې او کله ناکله به يې د چېرته تګ او وادو پر وخت له ځانه سره بوولله او بيا به يې کورته راوړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلبي هم لوی شو او په ښوونځي کې دننه (شامل، داخل) شو،
نوي ملګري يې پيدا کړل.
ورځ په ورځ به يې له پيشو سره مينه لړ.ېده.
همدا راز، هغه د جومات له ملا امام نه يې ديني زده کړې پيل کړی.
د ښونځي نه، وروسته به جومات ته ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامونی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماکسیم (بهرنی نوم دی) دوه سپیان درلودل او په پخلنځي کې یې د هغوی خوب له پاره ښکلي کارتنونه ایښی و، دوی ډیر ښه روزل شوي وو.
دوی ته د ماشومتوب څخه، تشناب ته د تلو او کموډ کارول ښوول شوي وو.

د دوی رنګ سپین و او د انګلیسي زات سپیو څخه وو، ماکسیم دوی په لوړه بیه اخیستي وو، او هر یو یې د زیږون پاڼه (سند، پاسپورت) او د خواړو کارتونه درلودل.

ماکسیم او د هغه میرمن نتاشا (د بهرنی میرمنې نوم) دوی ته د خپل مهال ویش سره سم خواړه ورکول، په بهرکې د سپي خواړه د انسانانو له خوړو څخه کم نه دي، د خوړو سربېره، حیوانات د انعام (جایزې) بسکټونه لري چې د سپي انعام بسکټ په نامه یادیږي.
دا بسکویټ د هډوکو شکل (قواره) لري او بیه یې ۷۲ امریکایي ډالرو ته رسیږي.

ماکسیم په اونۍ کې یو ځل خپل سپي، تشناب کې د سپي شیمپو(شامپو) سره مینځل، د سپي څادر(ځان پاک) سره یې وچول او ویښتان به یې ږمنزول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپي به يې له کوره بهر نه پرېښودل، ځکه چې ښاروالۍ حق درلود که چېرې کوم سپی له کوره بهر وي، نو سمدستي به يې د کوڅه ډبو سپيو کمپ ته وړي.

وروسته به يې خاوند د پوليسو له لارې موندل کېږي او دوی به جريمه کېږي، که چېری دا مسله تکرا رېږي نو دوی به د سپي ساتلو واک څخه محرومېږي او يا جواز يې لغوه کېږي.

دوی سپي د محفلونو او ساتېرۍ له پاره وړل، او کله چې بيرته راستانه کېدل، دوی د خپل موټر په کارولو سره به يې بيرته کور ته راوړل.

دوی ماشومان نه درلودل او تل به يې له خپلو سپيو سره لوبې کولې، يو کال تېر شو، کوکری يې وزېږېد، هغه هم د مور او پلار په څېر سپين و.

ماکسيم د کوکري له پاره يو بل ښکلی کارټن واخيست او په پخلنځي کې يې کېښود، د سپي د کارټن رنګ سور، خو ډير ښکلی و او هغه په آسانۍ سره به په کې خوب کوی شو، او په کارټن کې به يې لوبې هم کوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوکری لوی او نامنونی (خندونکی) شو، له پخلنځي ووت، د خوب کوټې په لور او وروسته په دالان کې منډې کولې، په توپ يې لوبې کولې او کله، کله به يې د پلار په اوږو کېناست او ځان به يې غورزاوه.

د خپل د پلار او مور غوږونه به يې راکش کړل او بيا به و تښتېد، خو مور او پلار به يې ورته په زغم (صبر) کتل او له دې کاره به يې منع کوه.

دوی کوکري ته جيک نوم ورکړ، نامنونی جيک به د کور دروازې ته، ته اود کور د دروازې څنګ (شاته) به يې خوب کوه، کله چې ماکسيم او ميرمن يې له کاره راتله، جيک به هڅه کوله چې دروازه خلاصه کړي، خو د هغوی سره به کيلي وه او هغوي به په کيلۍ سره دروازه خلاصه وله.
جيک ډير هوښيار و او تل به يې د دروازې خلاصېدو ته کتل، چې څنګه دروازه د کيلۍ په واسطه خلاصيږی .
جيک غټ او ښکلی شو او نامنوني يې لس برابره ډيره شوه، د ماکسيم بوټان يې هم د پخلنځي د ميز ترڅنګ (شا) وړل او پټول، کله، کله به يې د ټلوېزيون ريموټ له يوې کوټې نه بلې ته وړه او د تلويزيون چالانول يې هم زده کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ يې په خپله خوښه ټلوېزيون چالان کړ او ورته يې وکتل.
ماکسيم تل ورته نصيحت کوه چې له کوره بهر مه وځه، په کور کې شور ماشور مه کوه ترڅو ګاونډيان د تا په اړه پوليس ته شکايت ونه کړي.

جيک په خپل کارټن کې لږ و او ډيری يې د خپل مور او پلار سره لوبې کولې. هغه خپل کارټن له پخلنځي څخه د اوسيدو خونې ته وخوځاوه، ځکه چې د اوسيدو(سالون) خونه کې ټلوېزيون او ځای لوی و، هغه د ماکسيم او ميرمنې خبرې اورېدلې، هغه خورا هوښيار و، د خبرو کولو په موخه او د خپل خاوند په حرکتونو پوهېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ورځ چې د ماکسیم مېرمن، په کرونا اخته شوې وه او په روغتون کې بستره وه، ماکسیم هم روغتون ته د خپلې مېرمنې لیدو ته ورغی، جیک چې ډېر هوښیار و، له وخته یې ګټه پورته کړه او د دروازې کیلۍ یې واخیسته او د دروازې خوا ته روان شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغه کیلۍ په قلف (قفل) کی دننه کړه او د دروازه قلف یې خلاص کړ، بیا یې دروازه ورو، ورو خلاصه کړه تر ځو مور او پلار یې خبر نه شي چې هغه بهر تلی دی.

هغه له کوره و وت، ورو، ورو د عمومی زینې ته لاړ او له هغه ځایه ښکته شو. هغه د ودانۍ څخه بهر شو، هغه د لمړي ځل له پاره د زینو څخه ښکته شو.

کله چې د ودانۍ کوچني پارک ته ورسېد، شاوخوا یې وکتل، هیڅوک یا کوم ژوی نه لیدل کېده. هغه لاړ او د یوې ونې سیوري لاندې یې کخښیناست او د خپل خاوند (مکسیم) د راتلو په انتظار شو.
یو ساعت تېر شو، ډېر تږی شو، پاڅېد او شاوخوا یې وکتل، چې د اوبو څښلو ځای پیدا کړي.

هغه ولیدل چې د ماکسیم د کور څنګ ته یو پوړیز کور دی، مخې ته یې په کوچني بڼ کې د اوبو نل (پایپ) دی، ډېر خوشاله شو او د نل خواته روان او ځان یې نل ته و رساوه.

هغه د خپلو پنډو(پنجو) سره نل خلاص کړ او په څښلو یې پیل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته يې هڅه وکړه چې د اوبو نل بند کړي، خو پنجې يې لندې (لمدې) شوې او د نل بندول ورته آسانه کار نه و، نو شاوخوا يې وکتل څوک پيدا کړي چې مرسته ورسره وکړي، د اوبو نل بند کړي، خو څوک يې ونه ليدل.
ځکه چې هر څوک په خپل کار کې بوخت وو او هيڅوک په بڼ او کوڅو کې بې ځايه او ناحقه نه ګرځي.

هغه سوچ (فکر) وکړ چې دا به غوره وي چې غړ پورته کړي او يو څوک ومومي چې د هغه سره مرسته وکړي او د اوبو نل بند کړي، هغه په چيغې (غپا) پيل کړ.

په يو پوړيز کور کې يوه بوډا ښځه وه، هغه د ماښام په وخت د شپې له ډوډۍ وروسته له کوره وتله بيا بڼ ته روانېده، ناڅاپه يې د سپي غږ(غپا) واورېده او حيرانه شوه، چې سپی له کومه راغلی دی؟

کړکۍ ته نږدې شوه چې ويده ده او که په ويښتيا (بيدارۍ) کې يې د سپي غږ اورېدلی دی؟
بڼ (باغ) ته يې وکتل چې هلته د اوبو نل ته نږدې (څېرمه) يو سپين کوکری دی او غاپي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه بېرته دالان (دهلېز) ته راغله او د سيمې ښاروالۍ ته زنګ و واهه، څو شېبې وروسته د ښاروالۍ مامورين له ځانګړو موټرو او ښکار دامونو سره و رسېدل.
بودۍ ښځه له کوره و وته او بڼ ته روانه شوه، د ښاروالۍ مامورينو په تېزۍ (چټکۍ) سره کوکرۍ ونيو او په خپل موټر کې يې وغورځوه.
بيايې له ښځې پوښته وکړه:
تا ولې کوکرۍ بهر پرېښود؟
هغې و ويل:
کوکرۍ زما نه دی.
په کور کې ويده وم چې ناڅاپه (نا ببره) مې د سپي غږ واورېد او له خوبه ويښه شوم، کړکۍ ته نږدې لاړم ګورم چې کوکري د اوبو نل پرانستی او غاپي!
پرېکړه مې وکړه چې:
د ښاروالۍ مامورينو ته زنګ و وهم، په همدې وخت کې پوليس هم را ورسېدل او د ښځې خواته نږدې شول.
پوليسو و ويل:

که څوک د کوکري په اړه پوښتنه وکړي؟
مهرباني وکړئ !
ورته و واياست چې د ګاونډ پوليسو ته راشي.
ميرمن ومنله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پولیس خپل مرکز ته لاړل.

یو ساعت تېر شو، ماکسیم کور ته راغی، هغه ولید چې د کور دروازه خلاصه ده، په چټکۍ سره کور ته ننوت او خپل سپي یې ولیدل، هغه فکر وکړ چې جیک هم په کور کې دی، هغه د سیمې پولیسو ته زنګ و واهه او د قضیې په هکله یې پو لیسو ته لنډ معلوات وړاندې کړ.

پولیسو ورته لارښوونه وکړه چې هیڅ شی ته به لاس نه ور وړي، پولیس ډیر ژر راو رسیدل او په کور کې یې پلټنې پیل کړې.

د دروازې عکسونه اخیستل یې پیل کړل، ویې لیدل چې دروازه دننه خوا خلاصه شوې ده.
پولیسو له ماکسیم څخه وپوښتل:
په کور کې څوک و؟
هغه ځواب ورکړ:
هیڅوک نه ول.
وروسته یې وپوښتل:
ایا تاسو چا ته کیلۍ ورکړی چې ستاسو د سپیوساتنه وکړي؟
ماکسیم ځواب ورکړ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه!
هیڅا ته!
وروسته پولیسو و پوښتل:
تاسو څومره سپي لري؟
ماکسیم و ویل:
دوه لوی سپي او یو کوکری لرم.
پولیسو و ویل:
سپیو ته دې غږ کړئ!
ماکسیم سپیو ته غږ کړل او دواړه سپي راغلل،
پولیسو وپوښتل:
ستاسو کوکری چیرته دی؟
هغه و ویل:
په کور کې دی، هغه ځان ته پام کوي، ځکه چې هغه ډیر هوښیار دی.
پولیسو و ویل:
راځئ چې یوځای یې ولټوو.
هر څومره چې هغوي کوکری و لټاو، هغه یې ونه موند.
وروسته پولیسو ما کسیم ته و ویل:
نن ورځ د ښاروالی کسانو(خلکو) ستاسو ودانی ته خبرمه یوه نامنونی سپین کوکری نیولی دی، کوم یې چې د کوڅه ډبو سپیانو کمپ ته لیږدولی، موږ فکر کوو چې دا ستا سپین کوکری (جیک) دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماکسیم ډیر خپه شو.
پولیسو ماکسیم ته و ویل:
مهرباني وکړئ د خپلو سپیواسناد وښایاست.
ماکسیم پولیسو ته د سپیو اسناد وښودل، پولیسو ورته و ویل:
ایا تاسو غواړئ جیک بیرته، کور ته راوړئ؟
هغه و ویل:
هو!
کوکری پر ما او میرمن مې ډیر ګران دی.
د پو لیسو قوماندان و ویل:
مهرباني وکړئ د هغه کارت واخلئ.
مورن کولی شو د کوڅه ډبو سپیو کمپ ته لاړ شو.
ماکسیم د جیک کارت واخیست او د موټر په سوچبورد کې یې کېښود او هغه موټر پخپله چالان او د پولیسو د کاروان څټ (شاته) روان شو.

کمپ له ښار څخه لیرې و، د ښار له مرکز څخه دوه ساعته لیرې و، دوی د کوڅه ډبو سپیو د کمپ مرکز ته ورسیدل.
پولیسو د ماکسیم سپي په اړه له چاروواکو سره خبرې وکړې او دوی د ماکسیم له پاره د اصولو دوې فورمې ورکړې، وروسته له دکولو یې د پولیسو دفتر ته وسپارې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په فورم کې دوه مهم موضوعات وو:
۱- د جريمې ورکول
۲- د موضوع تکرار، نه کول
د دويمې فقرې په صورت کې د سپي د ساتلو ټول امتيازات به له ماکسيم او د هغه له مېرمنې څخه اخيستل کېږي او د هغوی سپي به نورو مينه والو ته په وړيا توګه ورکول کېږي.
ماکسيم له جيب څخه قلم راو ويست او فورمه يې ډکه او لاسليک کړه، د ښاروالۍ مامورين ماکسيم د جک د تسليمېدو په موخه لوی هنګر ته بوته او هغه سپی يې وښود چې نن نيول شوی و.
هغه خپل سپي ته غږ کړ:
جيک!
جيک!
جيک منډه کړه او د ماکسيم غېږ کی ځان واچاوه، هغه په خوښۍ سره جيک کلک کړ.

چارواکي پوه شول چې سپی د ماکسيم پورې اړه لري، بيا يې عمومي دروازه خلاصه کړه او ماکسم کارټن دننه او کوکری يې په کارټن دننه کېښود او د کارتن پورتنۍ برخه يې خوندي کړه. کارټن يې واخيست او د موټر ډاله (ټولبکس) کې يې کخيښود او ډاله يې بنده کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د کوڅه ډبو سپیو د کمپ له مسوولینو، سیمه ییزو پولیسو څخه مننه وکړه او کور ته روان شو.

کله چې ماکسیم کور ته ننوت، سپیو منډې کړې او هغه ته نږدې شول، دوی هم په جیک ډیر په غوسه شول، ماکسیم کارتن په دالان کې کېښود او خلاص یې کړ. جیک خپل سر او دوه لاسونه د کارتڼ څخه راو ویستل او لومړی یې له مور څخه بخښنه وغوښته، مور یې بخښنه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه په ډېر شرم او خجالت سره له کارتونه ووت او وروسته يې له خپل پلار څخه بخښنه وغوښته او بيا ماکسيم ته لاړ، د هغه پښې يې ښکل کړې او ژمنه يې وکړه چې په راتلونکي کې به له اجازې پرته هيڅ ځای ته نه ځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامنونی

پرانګوری

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقصود د کابل ښار په يو کوشني کور کې اوسېده، هغه په خپل کور کې يو سپين او ښکلی قاز (غاز) ساتلی و کوم چې دوه بچيان يې درلودل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامنوني ژوي

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی هم سپين او ښکلي وو.
مقصود، هره ورځ به کار ته له تلو مخکې لومړی قازانو ته دانه او اوبه ورکولې، بيا به يې موټر سايکل له کوره ايسته او خپل کار ته به روان کېده.

هغه د کابل د منډيو په بازار او د ميوند سړک په اوږدو کې له يوه ځای څخه بل ځای ته مالونه لېږدول (رسول، انتقا لول) او هره ورځ به يې له ګټلو پيسو څخه د سودا او وچې ډوډۍ په اخيستلو کې ترې ګټه اخيسته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه یوه ښځه او پنځه ماشومان درلودل.
مېرمن یې نالوستي (بی زدکړی، بی سواده) وه او ماشومان یې کوچني وو.

د هغه مشر اولاد چې نجلۍ وه، د ښوونځي په دویم ټولګي کې زدکړې کولې، غوښتل یې چې له ښوونځي څخه فارغه (خلاصه) شي، بیا په پوهنتون کې زده کړې وکړي او د کور په چارو کې د خپل پلار او مور سره مرسته وکړي.

مقصود به سهار له خوبه پاڅېده او له لمانځه وروسته به یې د سهار چای څښه، کوم چې مېرمنې یې د شپې په ترموز(د چای لوښی) کې پخې (دم) کړې و، تر څنګ به یې وچه ډوډۍ او یوه کاچوغه (قاشقه) بوره هم پیالې ته اچوله او بیا یې چای څښه.
د چای څښلو نه وروسته به کار ته روان شو.
د هغه کور، کرایي و.
مقصود به د میاشتی ۲۰۰۰ افغانی د کور خاوند ته ورکولې.
د کور څاه هم وچه وه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې يې خپلو دوو لويو ماشومانو سره، په ورځ کې دوه ځله د جومات له څاه څخه اوبه راوړي، کوم چې د دوی کور ته نږدې موقعيت در لود.
يوه ورځ د کافروشي له کوڅې تېرېده چې خپل ملګری يې ولید.
د هغه نوم خانو و.
هغه د قدوس د ماشومتوب ملګری و، دوی په لومړني ښوونځي کې ټولګيوال وو او له کورنيو جګړو وروسته دواړو ونشو کولی، ښوونځي ته دوام ورکړئ.
يو بل ته يې سلامونه او غېږې ورکړې او د يو بل د حاله يې پوښتنې وکړې.

د هغه د ملګري ورځ هم ښه نه وه، هغه په پنجره (قفس) کې مرغۍ پلورلې او د خپلې کورنۍ ملاتړ يې کوه.
خانو له مقصوده وپوښتل:
تاسو په څه بوخت ياست؟
مقصود ځواب ورکړ:
زه يو زوړ موټرسايکل لرم او په هغه کار کوم.
د خدای شکر دی!
زه د حلالې ډوډۍ يوه برخه ترلاسه کوم او له خپلې کورنۍ سره يې خورم.
خانو و پوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسو د ملګرو ملتونو له مرستو څخه راضي یاست؟
هغه ځواب ورکړ:
نه!
کومه مرسته؟
هر څه بډایه خلکو ته رسیږي، هیڅوک د بې وسه خلکو په غم کې نه دي.
هغه آه و ویست؛
و یې ویل:
په بشپړه توګه همداسې ده.
ما هیڅکله هم نه دي ترلاسه کړي.
خدای دې زموږ سره مرسته وکړي.
مقصود و ویل:
آمین!
د دوی خبرې، اترې روانې وې، خانو د خپل ملګري له پاره چای وغوښت له دوکاندار څخه یې یوه تشه بوشکه واخیسته او پنجرې (قفس) ته څېرمه یې کخېښوده، خپله پخوانی زوړ پټو(څادر) یې پر سر کخېښود او مقصود ته یې و ویل:
کښېنه!
اوس سمه شوه.
قدوس کخښېناست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانو له زاړه او تور لوښي نه چای پياله کې واچوه، پياله يې قدوس ته وړاندې کړه او هغه ته يې و ويل:
دا دی، چای واخله چې دمه دې جوړه شي.

مقصود د چای پياله واخيسته، پوه پوه يې کړه او په څښلو يې پيل کړ.
خانو خپل جيب ته لاس کړ او د محلي خوږې (شېرينې) يوه ټوټه يې ومونده او خپل ملګري ته يې ورکړه چې له چای سره يې و خوري.

خانو خپلې خبرې ته دوام ورکړ او ويې ويل:
څو ورځې وړاندې يو ځوان هلک له کوم ولايت څخه يو پړانګوری د خرڅلاو له پاره راوړی و، چې هيچا له ويرې نه اخيست، ځکه چې د وحشي ځناورو(ژويو) لکه: زمری، پړانګ، ګيدړ او ليوه، ساتل څه آسانه کار نه دی، که هر څومره د سړی سره لوی شي، بيا هم له انسانانو سره مينه نه لري او کله چې غوسه شي، پر انسانانو بريد هم کوي.
مقصود وپوښتل:
آيا په پای کې يې هغه وپلورل شو يا يې له ځانه سره بېرته يووړل؟
خانو و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ما ورته و ويل:
۱۰۰۰ افغانۍ يې اخلم.
ډېر يوخوا او بله خوا لاړ، هېڅ يې د اخيستو جرأت ونه کړ، څو څو ځله يې ماته راغلی چې ډېرې پيسې راکړې، تاته به يې درکړم.
ما و ويل:
زه له دې څخه زياتې پيسې نه لرم او له بلې خوا هغه د شيدو خوړلو په حال کې دی.
کله چې غټ شي نو په يوه کيلو غوښه هم نه شي مړېدای!
په پايله کې، هغه ما ته پړانګوری را کړ.
ماښام مې هغه کور ته يوړ،
مېرمن مې په غوسه شوه او ويې ويل:
موږ د ځان له پاره ډوډۍ نه لرو، موږ د پړانګوري له پاره شيدې او غوښه د کوم ځايه ترلاسه کړو؟
تر ټولو مهمه خبره داده چې:
پړانګوری به لوی شي او کېدای شي زموږ ماشومان يا ګاونډيان ژوبل او يا وډالړي.
خانو و ويل:
دا ريښتيا ده، زه هڅه کوم چې هغه په يو چا وپلورم.
دا هم يو شوق و، او خپل ملګري ته يې و ويل:
ته څنګه!
د پړانګوري شوق لرې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و ویل:
هو!
زه خو شوقي یم،
که ته نشئ کولی هغه وساتې، ما ته یې راوړئ.
زه به هڅه وکړم چې هغه وساتم.
قدوس زیاته کړه.
زه په کور کې قاز هم لرم او ښه پالنه یې کوم.
مقصود، خانو ته د سودا پیسې ورکړې او ورته یې و ویل:
لاړ شه هغه ماته راوړه!
خانومقصود ته و ویل:
ته دلته کښېنه، زه به کور ته لاړ شم، ډېر ژر به بېرته راشم او پرانګوری به درته راوړم.
قدوس و ویل:
سمه ده؛
پوه شوم!
بیا خانو غږ کړ:
که څوک د دغو مرغانو(الوتونکو) د بیې پوښتنه وکړي، یو مرغه له ۳۰۰ افغانیو لږ نه دی.
مقصود و ویل:
سمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانو کور ته لاړ او یو ساعت وروسته، بیرته راستون شو، پړانګوری یې د غوړیو په کارتن کې اچولی و او مقصود ته یې وسپاره.
خانو په خپل زړه کې و ویل:
خدایه شکر!
چې د پړانګوري د جنجال(غم) نه خلاص شوم.
هغه ژمنه وکړه چې:
په راتلونکي کې به داسې بې ځایه شوقونه ونه کړي.

مقصود پړانګوری کورته یوړ، کله چې میرمن یې کارتن ولید نو ډیره خوشحاله شوه او سوچ (فکر) یې وکړ چې د کور سودا یې راوړې ده.
مقصود کارتن په ځمکه کېښود او میرمن یې د کارتن خوا ته راغله.
مقصود و ویل:
په کارتن کی سودا نه ده.
مېرمنې یې وپوښتل:
نو څه دي؟
مقصود و ویل:
پړانګوری دی.
مېرمن یې و پوښتل:
دا دې چیرته ترلاسه کړ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغه و ويل :
ما دا له خپل ملګري څخه اخيستى، کوم چې په کاه فروشې کې د مرغيو د خرسلاو پنجره (قفس) لري.
ښځې وپوښتل:
په څو افغانۍ دې اخيستى دى؟
هغه و ويل :
۱۰۰۰ افغانۍ.
ښځې و ويل:
اې زما خدايه!
موږ د ځان له پاره ډوډۍ نه لرو، موږ به دا خطرناک پړانګورى چيرته او څنګه و ساتو؟
مقصود و ويل:
اوس مې يو شوق کړى دى.
سړى شوق ته نه پرېږدې؟
ميرمن يې ماشومانو ته و ويل:
هڅه وکړئ چې پړانګوري ته نږدې نه شئ، ځکه چې ، کېدى شي تاسو ژوبل کړي.
ماشومانو و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمه ده!

مورې!

مور پړانګوري ته، نه نږدې کېږو.

ماشومان، کوره ته ننوتل او مقصود د قاز کور ته نږدې شو، او پړانګوری یې په یوې ټوکرۍ کې د قاز د کوټې خوا سره کېښود تر څوچې، په یوه وخت کې دواړو ته خواړه او اوبه راوړی و همدا راز یې سوچ کوه چې پړانګوری له کوښني والي نه د قاز، د بچیانو سره بلد او عادت کړي.

هغه له کوره و وت او له نیم ساعت وروسته یې د پړانګوري له پاره یوه اندازه شیدې او کور له پاره وچه ډوډۍ راوړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډوډۍ يې خپلې وړې لورته ورکړې، د کور څخه يې يو زوړ لوښی را و ويست، شيدې يې په کې واچولې او د پړانګوري مخې ته يې کېښودې.

پړا نګوري هم شيدې وڅښلې، مقصود ته يې وکتل او د قاز کور ته نږدې شو او هلته يې سپلت و واهه.
پړانګوری، ورځ په ورځ لوېده، د مقصود او قاز بچيانو سره يې لوبې کولې.

يوه ورځ پړانګوري خپلې ټوکرۍ نه و وت او د قاز بچيانو په لور يې منډه کړه.
پړانګوري غوښتل چې د قاز بچيانو سره لوبې وکړي.
د قاز بچيان د پړانګوري څخه ډاريدل او نه يې غوښتل چې د پړانګوري سره لوبې وکړي.
پړانګوری د قاز بچيانو شاته منډه کړه، خو د قاز بچيانو ځانونه، په خپل کور کی پټ کړل.
پړانګوری د څو دقيقو له پاره د قاز د کور په څنګ کې پټ شو تر څو چې د قاز بچيان بهر را و وزي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د قاز بچيان بهر شول، هغه بيا د هغوی شاته منډه کړه.
د قاز بچيان له خپلې مور څخه ډېر لېرې وو، کله چې د قاز بچيانو ته پړانګوری نږدې شو، نو قاز منډه کړه او پړانګوری يې په مشوکه و واهه.
پړانګوری خپلې ټوکرۍ خواته روان شو.
د شپې ناوخته وه، مقصود کور ته راغی، لومړی يې د پړانګوري ټکرۍ ته ورغی او ويې ليدل چې پړانګوری، نشته، بيا يې شاوخوا وکتل، ګوري چې د قاز د کوټې څنګ ته ويده دی.

بيا يې په زړه کې و ګرځيد چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړانګورى و تړي، تر څو د قاز بچيانو ته نقصان و نه رسوي.

هر لوري ته يې وكتل خو كومه رسۍ يې پيدا نكړه.
هغه پريكړه وكړه چې پړانګورى خوشې پريږدي او سبا به د مڼده يې څخه يوه پياوړې رسۍ واخلي.
سهار شو؛
لمړى مڼدوي ته لاړ ترڅو يوه پياوړې رسۍ واخلي او پړانګورى پرې وتړي،
سهار وختى و، هټۍ تړلې وې،
هغه بيرته راستون شو، چاى يې و څښه، لږ وروسته يې موټر سايكل واخيست او خپل ورځني كار ته لاړ.
له كوره د وتو په وخت كې خپلې مېرمنې ته و ويل:
پړانګورى خوشې دى، پام كوه چې ماشومان و نه غورځوئ.
مېرمنې يې و ويل:
تا موږ ته غم راوړى دى.
سمه ده،
زه هغه كوم چې ماشومان د كور وتلو څخه وساتم.
ته ژر لاړ شه، رسۍ راوړه او پړانګورى ټينګ وتړه.
هغه لاړ او ميرمن يې د كوڅې دروازه وتړله.
څو شېبې تېرې شوې او فضا ارامه شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړانګورى له خپل ځاى څخه پاڅېد او د قاز د بچيانو شاته يې منډه کړه.
د قاز بچيانو منډې کړې او خپل کور ته ورغلل، پړانګورى په غوسه شو او خپل لاس يې د قاز کور ته د ننه کړ او د قاز بچى يې راو ويست.
په همدې وخت کې د قاز بچي غږ کړ:
مور!
مور!
مور يې منډه کړه، ويې ليدل چې پړانګورى د هغې بچى يې په منګلو کې نيولى دى.
پړانګوري پسې منډه کړه او هغه يې په مشوکې او پښو سره و واهه، هغه هم د قاز بچې پرېښود.
په همدې وخت کې د مقصود مېرمن خبره شوه او د قاز د کور په لور روانه شوه.
هغه هم د پړانګوري د مخنيوي له پاره يوه لښته واخيسته.
پړانګورى و ډار شو او شاو خوا يې و کتل تر څو چيرته پټ شي، مناسب ځاى يې و نه موند بيا يې دروازى خواته منډه کړه، دروازه لږه خلاصه وه، هغه تر دروازې و وت ، د مقصود موټرسايکل ته پورته شو او په کونج کې کخښيناست.
د قاز بچى په ژړا شو، ځکه وزرونه يې زخمي شوي ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې قاز خپل بچی ټپي ولید، هغه هم دروازی خواته منډه کړه او و وته.
ګوري چې پړانګوری موټر سایکل ته پورته شوی دی، هغه هم ورپسی پورته شوه او پر پړانګوري یې ګذارونه پیل کړل.
پړانګوري خپل ځان د موټرسایکل په یوه کونج کې نیولی و او ببښنه یې غوښتله.
هغه ویل:
ما غوښتل له هغه سره لوبې وکړم.
خو ستا بچي وېرېدل او له ماسره یې لوبه نه کوله.
قاز و ویل:
ته نه شرمیږې چې زما له بچیانو سره لوبې کوې؟
هرڅوک باید د خپل همزولي او جنس سره سم لوبې وکړي.
هغه یو ځل بیا پر پړانګوري برید وکړ.
د مقصود ښځې چې په لاس کې یې یوه لښته وه ویې غوښتل چې پر پړانګوري برید وکړي، خو ویره یې درلوده چې د قاز د بچي په څیر، ټپي نه شي او بیا به د خپل میړه په جنجال کې پاتې شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې مقصود کوځې ته ورسېد، ګوري چې د هغه په موټر سايکل کې د قاز او پړانګوري تر منځ جګړه روانه ده،

منډه يې کړه چې هغوي سره جلا کړي، مګر قاز ډېر په غوسه و او نه يې غوښتل چې له پړانګوري لرې شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قدوس د مرستې له پاره کور ته د ننه شو،
د مقصود مېرمن کوڅې دروازې ته ورغله او ویې ویل:
هله!
ژر سه هغوی خلاص کړه.
هغه و ویل:
راشه !
له ما سره مرسته وکړه.
هغې و منله او منډه یې کړه،
بیا یې و ویل:
ژر سه پړانګورې و تړه.
مقصود و ویل:
وګوره!
قاز ملامت دی،
وګوره!
په موټر سایکل کې هم پر پړانګوري برید کوي.
مېرمنې یې و ویل:
نه!
پړانګورې ملامت دی، هغه د قاز بچی ټپي کړی او وزرونه یې په وینو لړلي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقصود د موټرسایکل څنګ ته ورغی او د قاز له وهلو څخه یې پړانګوری وژغوره او رسۍ یې ونیوله، هغه یې وتاړه.
وروسته قدوس د قاز بچی واخیست او وزرونه یې پاک کړل او د ماشومانو پوډر یې پر زخمونو وپاشه.
ډېر غمجن شو، په سوچ کې ډوب اوله ځانه سره یې و ویل:
ما څه غلطي وکړه.
که پړانګوری، لوی شي، کېدای شي زما ماشومان هم وغورځوي او ټپي یې کړي.
هغه کوټې ته لاړ.
د هغه ماشومان هم ډېر وېرېدلی وو.
خپلې میرمنې ته یې و ویل:
کار ته د تلو د مخه یو څه راوړه، زه به وروسته خپل ملګري ته لاړ شم چې د حل لاره و مومي.
چای یې وڅښې او موټر سایکل یې واخیست او له کوره و وت.
هغه په ژور فکر کې و او په خپله تېروتنه پوه او ډېر پښیمانه و.
په موټرسایکل کې یې یو څه سامان کېښود او د مال خاوند هم د هغه ترڅنګ کښېناست.
هغه د نوي کارتې په لور حرکت وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغه لږ حرکت وکړ، نږدې و چې د موټر سره ټکر شي.
د بار خاوند ورته و ویل:
ته څه کوئ؟
په څه فکر کوئ؟
نږدې وه زه دې وژلی وم!
هغه د پړانګوري د ساتلو کیسه په لنډه توګه بیان کړه:
بار والا و ویل:
تا ډېره غلطي کړې ده.
مقصود ته یې و ویل:
خلک وایي:
په پای کې، د لیوه بچې لیوه وي،
که هغه د یوکس (چا) سره لوی هم شي.
هغه زیاته کړه:
وحشي ژوي، هیڅکله له انسانانو سره دوستي نه کوي.
مقصود بار والا ته و ویل:
هو!
د حل لاره څه ده؟
هغه ځواب ورکړ.
اوس د فلم لمړی برخه ده، غوره ده چې دا په یو چا وپلورئ یا ژوبڼ ته یې وسپارئ.
مقصود و ویل:
ستا نظر سم (صحیح) دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو!
ما په ۱۰۰۰ افغانيو اخيستي دی.
بار والا و ويل:
زه يو سوداګر يم.
که د ورځې شيدې په ۵۰ افغانۍ وپېرې او بيا غوشه، دا به په يوې مياشت کې ۱۵۰۰ افغانۍ شي.
هرڅومره چې هغه لوی شي، هومره يې مصرف (خرڅه) ډيرېږي او خطرناک کېږي.
اوس چې يې د قاز بچی، ټپي کړی دی، هغه ستا ماشومان هم ټپي کولی شي.
هغه و ويل :
زما ستا خبرې ډيرې خوښې کړې، زه به يې حل کړم.
دوی خبرې وکړې او هدف ته ورسېدل، بار والا و ويل:
د دې هټۍ تر څنګ ودرېږه!
هغه د هټۍ تر څنګ ودرېد بار والا خپل زوی ته غږ کړ.
زويه!
راځۍ چې بارونه کښته کړو.
هغوی بارونه کښته کړل او ټاکلی فيس يې قدوس ته ورکړ.

مقصود خدای پامانی و اخيسته او د کور په لور روان شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خپل موټرسایکل د سړک په غاړه کې ودراوه او د کاه فروشي کوځې ته لاړ.

هغه خپل ملګري ته لاړ او خپله کیسه یې ورته وکړه.
ملګري یې وارخطا شو او ویې ویل:
دا ښه شوه چې بلا وه او برکت یې نه و.
دا ښه ده، چې ستا ماشومان یې نه دي ټپي کړي!
خانو و ویل:
زه څه کولای شم؟
مقصود و ویل:
ښه به وي که تاسو ما سره د هغه پلورلو کې مرسته وکړئ.
هغه مقصود ته و ویل:
ته دلته کښېنه!
زه به لاړشم او له هغې والو نه به پوښتنه و کړم.
مقصود د مرغیو پنجرې (قفس) ته نږدې کښېناست او خانو د کوځې ختیځ لوري ته روان شو.
خانو د خپل ملګري هټۍ ته ننوت او د پړانګوري د خرڅلاو پوښتنه یې وکړه.
هټیوال و ویل:
اوس هیڅ پېرودونکي نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ځکه چې خلک د ډوډۍ په غم کې دي، چا چې دا کارونه کول، ټول له هیواد څخه تښتیدلي دي.
خانو بیرته ستون شو.
خانو د هټیوال خبرې مقصود ته نکل (نقل) کړې.
مقصود ډېر په غوسه شو او موټرسایکل ته ورغی،
موټرسایکل یې چالان او کور ته روان شو.
د کور دروازه یې ټک ټک کړه.
ښځې یې دروازه خلاصه کړه او ویې پوښتل:
خیرت خو به وي؟
ته ولې وختي راغلې؟
هغه و ویل :
زه ډیر اندیښمن یم، نږدې و چې له موټر سره ټکر کړم.
مېرمنې یې و ویل:
شکر دی چې په خیر تېر شو.
ته اوس، څه پریکړه کوئ؟
هغه و ویل:
زه پړانګوری نیسم او ژوبڼ ته یې وړم.
هغه موټرسایکل نژدې ودراوه، پړانګوری یې موټرسایکل ته پورته او بند یې کړ.
وروسته له کوره و وت او ژوبڼ ته لاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د ژوبڼ دروازې ته نږدې شو او موټرسايکل يې ودراوه او د دروازې له ساتونکي يې وغوښتل چې د ژوبڼ له مدير سره و ويني.
پيره دار د ژوبڼ مدير ته زنګ و واهه او د مقصود په اړه يې معلومات ورکړ.
د ژوبڼ مدير پيره دار(ساتونکي) ته و ويل:
اجازه ورکړئ چې دننه شي.
هغه دننه شو،
بل ساتونکی نږدې ورغی او ويې ويل:
موټرسايکل په کونج کې پارک کړئ او د ژوبڼ مدير ته انتظار وکړئ.
موټرسايکل يې په ټاکلي ځای کې ودراو، او تر ونې لاندې يې د ژوبڼ مدير ته انتظار شو.
څو دقيقې تېرې شوې وې چې د ژوبڼ مدير هغه ته راغی او د پېرانګورې په اړه يې وپوښتل.
هغه قضيه له پيل څخه تر پايه تشريح کړه.
د ژوبڼ مدير پوه شو چې ريښتيا وايي.
بيا يې پوښتنه وکړه؟
آيا تاسو غواړئ چې په ژوبڼ يې وپلورئ؟
هغه و ويل:
هو ښاغليه!
که کېږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د ژوبڼ مدیر وخندل او محاسب ته یې و ویل:
مهرباني وکړئ د دې هدف له پاره ۱۲۰۰ افغانۍ ورکړئ.
۱۰۰۰ افغانۍ د پړانګوري له پاره، د لارې کرایه سل افغانۍ او د شیدو له پاره ۱۰۰ افغانۍ چې هغه نن اخیستې دي.

مقصود، پړانګوری د ژوبڼ ساتونکو ته وسپاره او پیسې یې د محاسبې څخه واخستې.
دژوبڼ ساتونکو پړانګوری د نورو پلانګورو سره خوشې کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقصود ډېر خوشحاله شو او د موټرسايکل په لور روان شو.
موټرسايکل يې چالان او د کور په لور روان شو.
په لاره کې يې و ويل:
خدايه!
شکر!
چې زه له دې جنجال څخه خلاص شوم او په راتلونکې کې به دا ډول غير ضروري شوقونه و نه کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخځوک

يوازې انځورونه په ځير(دقت) سره د انټرنټى سايټونو په مرستې سره يو ښان، اخيستل شوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي (برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
٧. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
٨. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
٩. افغانستان در قرن تکنالوژی
١٠. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
١١. صدقه جاریه/ دنیای انجینری
١٢. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (١٩٩٠ الی ٢٠٢١)
١٣. داستان حقیقی با مقیاس معماری
١٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
١٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
١٦. پخسه در افغانستان
١٧. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
١٨. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (١٩٩٠ الی ٢٠٢١)

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معماری کې)
۲٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مراد خانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳٤. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او ګلچين (ناول په پښتو ژبه)
۳٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

۳۹. برف ها آب میشود
٤٠. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤١. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤٢. بوډا ښکاري (داستان په پښتو ژبه)
٤٣. نامنوني ژوي (ټوکي، شوخ، مسخره)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چاپ لاندې كتابونو لېست

۱. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
۲. حیوانات شوخ
۳. په اسلامي نظام کې ودانيز پرمختګ
٤. د افغان الک او آذري جلۍ مینه
٥. د ژرنده ګړي ماما مینه
٦. د اسلامي معمارۍ پیل
۷. د شپېلۍ مېنه (مه بېنه) په کچه ګړۍ کې
۸. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
۹. لیونی لېوه
۱۰. بې زده کړې پوی
۱۱. شپېنه ادې
۱۲. کوشنۍ سوداګره
۱۳. سپین کارغه
۱٤. سور تنور
۱٥. خړه بيزو
۱٦. بندي مرغه
۱۷. توده برستن
۱۸. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Funny Animals

Written by:
Architect PHD
Hashmatullah Atmar
December 2023/Janury-2024

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library